

3. »De nærmere regler og betingelser for pålæg af kreditomkostninger samt beregningsmåden for sådanne omkostninger, herunder den nominelle årlige rente, hvis en periodisk rente anvendes«. Der henvises herom til betænkningen s. 107. Udvalget anfører i den forbindelse, at bestemmelsens formulering er så bred, at den også omfatter de omkostninger, der er betinget af et ikke-kontraktmæssigt forløb af kontoaftalen på grund af konto-haverens misligholdelse. Justitsministeriet finder dog, at der – ligesom ved den tilsvarende regel i § 8, stk. 1, nr. 3, jfr. betænkningen s. 66 – alene skal tages hensyn til de omkostninger, som køberen skal betale ved en normal afvikling af købet og således ikke til morarenter og inkassoomkostninger. Anvendes en periodisk rente, er det ikke tilstrækkeligt at angive den månedlige rentesats. Den nominelle *årlige* rente skal da oplyses. Der er intet i vejen for, at renten kan være variabel, blot den varierer med forhold, som kreditor er uden indflydelse på, jfr. § 38 og bemærkningerne hertil.

4. »De samlede kreditomkostninger angivet som en effektiv årlig rente ved forskellige udnyttelser af kontoen«. Om begrundelsen for at kræve den effektive rente oplyst henvises til pkt. 7.d.2°. i de almindelige bemærkninger, hvor der tillige er redegjort nærmere for, at der forinden lovens ikrafttræden vil blive udarbejdet autoriserede tabeller over effektiv rente samt tilvejebragt fornødent vejledningsmateriale. Om effektiv rente henvises endvidere til bemærkningerne til § 8, stk. 1, nr. 4.

Da man ikke ved indgåelse af en kontoaftale kan vide, i hvilket omfang kontoen vil blive udnyttet, kan den effektive rente kun angives i eksempelform ved forskellige typiske udnyttelser af kontoen. Ktothaveren vil herved kunne se, hvilke måder at udnytte kreditten på som giver henholdsvis de laveste og højeste relative kreditomkostninger.

Oplysning om effektiv rente ved en udnyttelse af kreditten på en bestemt måde må endvidere nødvendigvis være ledsaget af oplysninger om, hvilke forudsætninger der i den forbindelse er gjort. Nærmere regler herom vil kunne fastsættes i medfør af stk. 2, hvorefter justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvorledes oplysningspligten efter nr. 4 skal opfyldes.

Det er endvidere muligt, at det vil vise sig hensigtsmæssigt administrativt at give visse andre særegener vedrørende kreditors pligt til ved indgåelse af en kontoaftale at give oplysning om effektiv rente. I Sverige er der således administrativt fastsat regler om, at det ved forskellige udnyttelser af en

kontokredit er tilstrækkeligt at opgive den effektive rente som liggende inden for et interval på 3 procent-enheder (KOVFS 1979:1, pkt. 3.3).

5. »Hvor ofte køberen vil modtage kontoudtog«. De nærmere regler om kontoudtog, medens kontoen består, findes i § 34.

Efter *stk. 2* kan justitsministeren fastsætte nærmere regler vedrørende pligten til at oplyse den effektive rente. Der henvises til bemærkningerne til *stk. 1, nr. 4*, og til *pkt. 7.d.2°*. i de almindelige bemærkninger. Effektiv rente er også omtalt i bemærkningerne til § 8, *stk. 1, nr. 4*, og *stk. 3*.

Til § 34

Bestemmelsen svarer til § 34 i betækningsudkastet. Den knytter sig til § 33, *stk. 1, nr. 5*, idet den angiver, hvilke oplysninger kontoudtoget skal indeholde. Tilsidesættelse af bestemmelsen medfører, at kreditor ikke kan kræve vederlag for den ydede kredit i den periode, det manglende eller mangelfulde kontoudtog angår. Det er tilstrækkeligt, at kontoudtog er afsendt til den adresse, som køberen har opgivet, hvorimod det er uden betydning, at kontoudtoget på grund af forsinkelse eller fejl fra postvæsenets side ikke er nået frem til køberen. Om bestemmelsen i øvrigt henvises til betænkningen s. 107–108.

Til § 35

Bestemmelsen svarer bortset fra nogle ændringer, som alene er af redaktionel karakter, til § 35 i betækningsudkastet. Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for ansvarsfordelingen mellem kreditor og ktothaveren for uberettiget brug af kontokort, kreditkort eller anden legitimation.

Som nævnt i betænkningen s. 108 har udvalget gennemført en kontokøbsundersøgelse, der er gengivet i betænkningen s. 197–201. Det fremgår af undersøgelsen, at alle virksomheder, der var omfattet af undersøgelsen, håndhævede den regel, at ktothaveren hæfter for ethvert køb, der er foretaget under anvendelse af legitimationen, indtil virksomheden skriftligt har fået meddelelse om legitimationens bortkomst. Så snart meddelelse er modtaget, spærres kontoen, og det er herefter virksomheden selv, der bærer eventuelle tab som følge af uberettiget anvendelse af legitimationen.

Udvalget finder det hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt at lægge ansvaret for tab som følge af uberettiget brug over på ktothaverne i så vidt omfang, som det sædvanligvis aftales. Der kan være situationer, f. eks ved tyveri, hvor det ikke